

Nøvn

Minningarorð um Niels á Krákusteini

Niels og eg komu at kennast í 1974, tá vit báðir komu at ganga í 8. flokki í spildurnýggja Eysturskúlanum, sum tá bert 1. byggistig var liðugt. Vit blivu vinir beinavegin, og helt tað til hansara seinasta dag 20. janúar 2011.

Eg fann mær arbeiði á 14. September, og ikki gekk long tíð, til Niels eisini fekk arbeiði har. Okkara arbeiði var at leggja í, sum tað æt. Tá var prentútgerðin ikki sum í dag; tá vóru einans 4 síður prentaðar fyrst, og so tær næstu 4 síðurnar, og so framvegis, alt eftir hvussu stórt blaðið skuldi verða. Tá vit gjørdur hetta arbeiði, hendi tað seg ógvuliga ofta, at vit máttu bíða til klárt var. Tá vit so høvdu lagt tær fyrstu 4 síðurnar í tær næstu 4, so var aftur bíða eftir teimum næstu 4. Av tí sama bíðaðu vit ógvuliga ofta. Tá nýttu vit ofta høvi til at fara niðan á hondboltssvøllin, sum tá var har sum svimjihøllin er í dag, fyri at sparka fótbólt saman við fleiri øðrum. Tá vóru altíð nógv fólk á hondboltssvøllinum. Vit gjørdur okkara egnu metingar eftir nær klárt var at arbeiða aftur. Tá vóru ongar fartelefonir, og tiskil komu vit sum oftast oman í Vágsbotn aftur, har 14. September helt til, og arbeiði var ikki klárt, og so aftur at bíða. Men so viðhvørt vóru vit ov seinir; tá fingur vit skeld frá tí, sum skuldi pakka blaðið, tí nú bíðaði hann eftir okkum, men tá plagdi okkara góði prentari, sum var Tórus Poulsen, sáli úr Nólsoy, at forsvara okkum; hann var góður við okkum, og vit við hann. Hann andaðist fyrst í áttati árunum, og vóru Niels og eg úti í Nólsoy til jarðarferðina. Vit sparkaðu eisini ofta í Vágsbotni, og tá kom fyri, at bólturin fór út á vágna. Tá var bara eitt at gera, og tað var at taka/lána ein bát sum lá har við árum. Tað høvdu vit tað ógiliga stuttligt við, at rógva aftur og fram, eisini róðu vit viðhvørt heilt út á molan. Einaferð meðan vit rógva, kemur róp frá einum politisti, um at koma til lands beinavegin. Tað vísti seg, at onkur hevði meldað okkum, men tá politisturin hoyrði

okkara frágreiðing um bóltin, so flenti hann bara, og bað okkum ikki at gera tað aftur. Tað lovaðu vit, men hildu tað ikki ordiliga. Viðhvørt tá vit sparkaðu í Vágsbotni fór bolturin ofta upp á altanina hjá Føroya Fiskimannafelag, sum tá, eins og í dag, er á sama staði, har 14. tá var í neðra. Tá plagdi vit at ringja uppá til FF fyri at bíða onkran um at blaka okkum boltin niður aftur til okkum, sum oftast var tað Olaf Johansen sáli og aðrir, sum komu útá altanina, og blakaðu boltin niður til okkara. Um ongin var í FF húsinum, máttu vit gevast. Dagin eftir lá bolturin aftur inni í 14. Jú tíðin í Vágsbotni var ógloymandi; tá eg eri í Vágsbotni, plagi eg at hyggja upp á altanina hjá FF og hugsa um hesar løtur.

Seinni fór Niels í læru til prentara á 14., og kom tað at verða hansara yrki. Einaferð, Niels og eg høvdu verið á Norðoyarstevnu, steðgaði bilurin upp á Kjalnesi í Kollafirði. Har var onki annað at gera, enn at fara til gongu. Tá vit so koma til Langasand, havi eg hug at ganga upp um frá Oyrareingir, men Niels,

sum var í tufflum, var ikki við uppá tað. So stóðu vit har rúkandi ósamdir. Endin var, at vit fóru hvønn sín veg. Niels segði fyri mær aftaná, at hann gekk næstan niðan í grótbrotið í Hunsarabotni, áðrenn ein bilur steðgaði og bjóðaði honum við. Tað var Ingi Vardum sáli sum koyrði bilin. Eina aðru ferð fóru vit á Yamaha knallertini hjá Niels líka til Runavíkar. Tá var tað eftir oyggjavegnum. Tá vit komu til tunnillin við Norðskála, steðgaði Niels, og vit báðir tóku eina brølupu upp úr lumanum. Tá flentu vit eftir hvørjum øðrum, tí tað var ikki avtalað áðrenn. Komnir til Runavíkar fóru vit á Sjómansheimið, at fáa okkum kaffi, og fyri at ringja til mammurnar hjá okkum, aftaná fóru vit allan vegin heimaftur.

Niels bleiv forlovaður longu sum 17 ella 18 áragamal við Eyrith, og var hon honum ein góð kona. Tey høvdu silvurbrúdleypsdeg fyri 2-3 árum síðani. Eg minnst sera væl, tá Niels fyrstu ferð fór inná Toftir at heilsa upp á verforeldrini. Niels dámdi væl at hava fólk rundan um

seg, sum prestur so beinrakið segði, so tað var so upplagt, at hann ikki fór einsamallur inn á Toftir. Nei vit fóru einir 4 við honum í bili, tað flentu vit ofta eftir seinni, at Yovonna, vermóðir, ikki visti hvør Niels var, og helt ein annan av okkum verða Niels.

Um hesa tíðina í fjør bleiv staðfest, at Niels hevði krabba, eitt má sigast um Niels, hann hevði ótrúliga gott mót at berjast ímóti sjúkuni, men so við og við gekk bara ein veg. Niels og eg fylgdu Eiriki Rasmussen til gravar í august í fjør. Frá kirkjunum koyrdu vit í bili út á Velbastaðvegin, og fóru vit tá eina rundferð í kirkjugarðinum, áðrenn líkfylgið kom. Vit vóru á grøvini hjá foreldrunum hjá Nielsi, mamma hansara doyði eitt ár áðrenn Niels. Eisini vóru vit við grøvina hjá pápa mínum, og hjá Marjun, systur konu mína. Vit royndu at finna gravirnar hjá pápabeiggjunum hjá Niels, men tað eydnaðist ikki, tí áðrenn vit vistu av, kom líkfylgið niðan gjøgnum kirkjugarðin. Vit bíðaðu longri uppi og eygleiddu fylgið niðan gjøgnum kirkjugarðin, tá segði Niels við meg: »Heldur tú, at so nógv fólk koma at fylgja mær?« Tá skemtaðu vit okkum, at tú ætlaði at reisa teg upp, fyri at hyggja eftir, hvør var í kirkjunum. Annars vóru Niels og Eirik stórir Liverpool fjepparir, báðir vóru teir í Liverpool at hyggja eftir tykkara stóra liði; Eirik í december í 2009, og Niels miðskeiðis á sumri í 2010, við allari familju sínari. Har vóru tit so heppin at sleppa á eina café eftir dystin saman við fleiri av Liverpool-leikarunum. Har slapp Ronny at handa Steven Gerrard steypið sum besti maður í tí dystinum. Tað vart tú errin av, tá tú vísti mær myndir av Gerrard og Ronny.

Góði Niels hvíl í friði. Til Eyrith og børnini og abba-børnini, beiggjarnar við familju: Orð eru fátøk, men Jesus pápi verður hjá tykkum, tit hava mist ein góðan mann, pápa, abba og bróðir.

Kári

Kunngjørt verður fyri ætt vinum og kenningum, at kæri maður, pápi, verpápi og abbi okkara

Jákup Sune Jacobsen
Tórshavn

andaðist á Lágargarði hvítusunnudag, 88 ára gamal.

Bonarhald verður á Lágargarði mikudagin kl. 18.00.
Jarðarferðin verður úr Havnar kirkju
hósdagin kl. 13.00.

Familjunnar vegna
Birgit, Martin Pauli, Edel Maria og Bogi

Tey, sum vilja minnst Jákup Suna, kunnu lata Lágargarði eina gávu, konta í peningastovnunum.

TØKK

Vit takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu, tá kæra kona, mamma, vermamma, omma, langomma og systir okkara

Semary Petersen

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Ann Dahl Hansen, prest, fyri góð og troystarrík orð. Ein hjartans tøkk til til tykkum øll, sum á ymiskan hátt hjálptu til í samband við jarðarferðina. Takk fyri blómur, kransar, heilsanir og tær peningagávur, sum latnar eru Krabbameinsfelaginum. Og takk til tykkum øll, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Sverri, Amanda, Johanna, Jóhannus og Maud

TØKK

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá okkara kæri

Solberg Henriksen

andaðist og varð jarðaður.

Ein serstøk tøkk til starvsfólkið á B8 og á Sýnuni, fyri at tit vóru so væl um hann, tíðina hann var har. Ein hjartans tøkk til tykkum, sum á ymiskan hátt hjálptu til í sambandi við jarðarferðina og við ervinum. Tøkk fyri blómur og kransar. Og tøkk til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Karl og Pól Sigmund